

Písně: 639, 192, 686.

1. čtení: Gn 18, 1-15**3. čtení (poslání): 2K 13, 11a****2. čtení (základ kázání): Mt 5, 9***Blaze těm, kdo působí pokoj,
neboť oni budou nazváni syny Božími.*

Pokoj, to není jenom klid a mír. Je to Boží požehnání, plnost jeho obdarování. Mít pokoj, to znamená plnost všeho dobrého, Boží blízkost a přízeň. Všechno je tak, jak má být. Nejčastější biblický pozdrav zní: Pokoj vám, Šalom alechem. Když říkáme „Jak se máš?“, nebo „Jak se vám daří?“, pak to v Bibli zní: „Jaký je tvůj pokoj?“, „Jaký máte šalom?“ Může to ale zaznít i v překvapivých souvislostech, které se nám s představou pokoje nespojují.

Když se král David ptal Uriáše Chetejského na stav obléhání nepřátelského města, zeptal se doslova, zda válka má šalom, tedy pokoj. Jistě se neptal, zda válka má mír, to by byl nesmysl. Ale šalom, tedy náš pokoj tady zjevně znamená trochu něco jiného, než jen klid zbraní. David chtěl vědět, zda je všechno v pořádku, zda boj proti nepříteli má Boží požehnání. Biblický pokoj tedy nutně nemusí znamenat klid a mír za každých podmínek, ale jde o to, aby byl v souladu s Boží vůlí, výsledkem jeho požehnání.

To je důležité. Všude, kde se prosazuje Boží pokoj na zemi, tam pak utichají boje a mizí nepřátelství, protože to je Boží záměr, tam směřuje jeho působení ve světě. Ale svou moc neprosazuje násilně a ve světě je mnoho lidí nepokojných. A může být pokoj tam, kde sice mlčí zbraně a je klid, ale přitom trvá nespravedlivá moc jedněch nad jinými a je křiveno svědomí utlačených? Klid není pokoj a pokoj neznámá nutně klid.

Pokoj je také SZ vyjádřením pro spásu a Boží vládu. On sám je tvůrce pokoje a jeho dárce. Známe to např. z Áronského požehnání: *At' Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.* Pokoj je Božím obdarováním, ale také posláním a závazkem. Kdo přijímá, má nést dál a předávat. Pokoj je třeba nejen mít, ale působit.

Ježíš blahoslaví ty, kdo pokoj působí. Pokoj je tvůrčí, roste, je vytvářen. Netouží po nicnedělání a klidu, pokoj není nic pasivního. Bývá doprovázen radostí, svobodou, spravedlností, smířením a pravdou. Pokoj není v setrvání v meditaci, ani ve vyrovnaném klidu těch, kterým je vše jasné a nic je nevyvede z míry. Pokoj je sdílen ve společenství. Pokoj je v setkání.

Kdo působí pokoj, dělá to v moci Boží mezi lidmi. Nejde přitom o lidskou podobu pokoje, jakou nabízejí různí mírotvorci, kteří usilují o klid a formální sjednotilost, aby nebyl hlasitě vyslovován nesouhlas, protože prý se nemáme hádat, ale táhnout za jeden provaz. A přitom jim nevádí lež, podvod, ztráta důležitých životních hodnot a nespravedlnost. Ale také Ježíš dovedl zvýšit hlas, když bylo třeba zastat se bezmocných a utlačených, nebo očistit chrám od kšeftařů.

Těm, kdo chtějí působit pokoj jde o skutečný pokoj Božího království, které přesahuje naše lidské možnosti a představivost. A přece má smysl to s pokojem zkoušet stále znovu a znovu přes nepochopení a nezdary. Tak jako v minulých blahoslavenstvích i zde Pán Ježíš vyzdvihl to cenné v Božím království, ale často přehlížené a pohrdané v našem běžném světě. Kdo usiluje o smír a spokojení, působí často jako beznadějný snílek nebo hlupák, kterého je třeba umlčet, nebo jako slaboch, který neumí prosadit svou bez ohledu na jiné a zaslouží pohrdání.

Jenže na druhou stranu Ježíš právě takové označuje za syny Boží. Tedy samozřejmě také dcery. Zkrátka děti Boží. To jsou ti, kdo Bohu patří, On je přijímá a oni hledají jeho vůli. Snaží se uplatnit ve svém okolí to, co sami dostávají od svého Otce. Pokoj, šalom, odlesk toho království, které není z tohoto nepokojného světa a přece má být v tomto světě působen, aby svět byl proměňován. Díky působení pokoje smíme už dnes ochutnat něco z Božího království. A přiblížit se mu, jako děti Boží, které tam patří jako domů.

Jak je důležitý pokoj, vypráví rabínský výklad příběhu o návštěvě Božích poslů u Abrahama. Když mu zvěstovali narození syna, Sára to slyšela a řekla si: *jak by se to mohlo stát, vždyť Abraham je starý*, a smála se. Bůh později řekl Abrahamovi: *Sára slyšela o zaslíbení syna a řekla si, jak by se to mohlo stát, vždyť jsem stará.* Rabíni přemýšleli, proč Bůh změnil ta slova a usoudili, že proto, aby se nehádali. Aby Abraham nevyčetl Sáře, že ho nazvala starým. V zájmu pokoje prý Hospodin pozměnil skutečnou Sářinu výpověď. Tak je pokoj cenný.

Usilovat o pokoj může lecos stát a také stojí. Pokus o pochopení druhého, třeba ustoupit ve sporu, ale jindy trvat na pravdivém stanovisku, když je to důležité. A rabínský výklad nás učí, že někdy je dobré nelpět úplně na přesné výpovědi. Ale to je nutně s pomocí Boží rozhodovat stále znovu a znovu. Někdy je pokoj stát pevně na pravdivém a přesném stanovisku, jindy je pokoj od toho ustoupit a postoj zmírnit za cenu přesnosti. Je třeba moudrosti poznat kdy platí jedno a kdy druhé.

Pane, prosíme o tvůj pokoj mezi námi a také o to, abychom o něj vždy znovu toužili usilovat. Dávej nám poznat, co pokoji slouží a co škodí a rozhodovat se správně.

Amen